

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIFNA AF

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

FÖRSTA BANDET

ÖLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AF

SVEN SÖDERBERG OCH ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1900—1906

[111410]

15. Södra Myckleby kyrkogård.

Pl. X. Fig. 15.

Literatur: L. 1314. — Frigelius, Handskrifna samlingar (se s. 8). — Ahlqvist, *Ölands Historia* II, 2, s. 170. — S. Bugge, *ATS*, X. s. 115.

På Södra Myckleby kyrkogård har det funnits en runsten, som troligen varit anseeligare än den, till hvilken det nyss beskrifna fragmentet hört. Den är oss bekant endast genom en teckning, som fins i Frigelii samlingar i Kalmar stiftsbibliotek. Denna teckning hafva vi reproducerat pl. X, fig. 15. Bredvid sin afbildning har Frigelius antecknat, att originalet fans på Södra Myckleby kyrkogård, och detta är allt hvad han upplyser om stenen. Sin vana likmätigt har han icke ens uppgifvit stenens storlek. Enligt Ahlqvist, ofvan anförda ställe i *Ölands Historia*, fans ett litet stycke af denna runsten annu på hans tid liggande öster om kyrkan; han meddelar likväl icke hvad som stod att läsa på detta stycke, utan inskränker sig till att återgifva inskriften efter Frigelius. Denne har läst följande tecken på stenen:

INIRI : RAINI : NITIT : PITNI : IRTIA — — — FTIR : HIT — — —
           5   10   15   20   25   30   35
 NIKIR : BRNIR : HIT :
           40   45
 Transliteration: iliuri : raisti : stina : pinsi : iftir — — — fadir : sin — — — uikar :
                           5   10   15   20   25   30   35   40
 brupur : sin
           45

Det namn teckningen har på den som rest stenen är obegripligt. Liljegren har gissat att stenen haft *†BINRT*, *abiurn*, och jag tror, att han härmed träffat det rätta. Man behöfver icke taga bort ett enda streck på Frigelii teckning för att få fram detta namn, utan endast suppleras de nödiga kännestrecken, hvilka kanske varit otydliga på stenen.

Runorna 13—17 gifva ordet *HITIT*. Då emellertid derefter följer som bestämning *pinsi*, som aldrig förekommer i betydelsen acc. pl., förmodar jag att *stina* är läsfel för *stain*. Frigelius har i sin uppenbarligen flygtigt utförda teckning kommit att sätta kännestrecken

¹ Fig. 14 borde varit vänd på annat sätt, då fragmentet troligen varit en del af den fullständiga stenens högra kant, icke af dess venstra. — Fragmentet förvaras nu i Södra Myckleby intill kyrkogården belägna skolhus.

på orätta stafvar. Ahlqvist läser *stain*, utan tvifvel på grund af gissning. Liljegren, som har *stain*, har återgifvit inskriften efter Ahlqvist.¹

Om vi införa de ofvan anförda korrektionerna, får inskriften, återgifven med ljudskrift, följande utseende:

Ábiurn ræisti stæin þensi æftir — — — fadir sinn (auk æftir) Wikar, bróður sinn.

Öfversättning: »Ábjörn reste denna sten efter — — — sin fader (och efter) Vikar, sin broder.»

Faderns namn, som stått öfverst på stenen, har varit utplånadt, förmodligen derigenom att stenen varit utsatt för tramp. Äfven andra delar af stenen hafva varit nötta, och särskildt hafva den yttre slingans ändar varit otydliga och icke kunnat uppfattas af teckningens upphofsman.

S. MYCKLEBY KYRKOGD ÖL.

15

